

ĐCSTQ bị vây khốn là vì Tập Cận Bình đã không dùng ‘thuật nguy trang’ của tiền nhân?

Tần Tựu Thạch

Các phương thức hành động của chính quyền Tập Cận Bình cuối cùng cũng khiến Hoa Kỳ nhận ra rằng thế giới tự do không thể cùng tồn tại với Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ). Nhìn từ bề ngoài thì tất cả những điều này xảy ra là vì Tập đã không sử dụng đến “thuật nguy trang”, một ‘kỹ năng’ mà cả Mao Trạch Đông và Đặng Tiểu Bình đều đã từng sử dụng rất thành công.

Các thế hệ lãnh đạo của ĐCSTQ là những người có ‘mánh khõe’ lừa bịp, nguy trang cực kỳ cao siêu. (Ảnh: QZ)

O'Brien – Cố vấn an ninh quốc gia Hoa Kỳ đã có bài phát biểu vào ngày 26/6 với tựa đề “Hình thái ý thức và tham vọng toàn cầu của ĐCSTQ”. Ông nói: “Chúng ta không thể cứ mãi sai lầm như vậy. Đây là chính sách đối ngoại thất bại nhất của Hoa Kỳ kể từ những năm 1930. Tại sao chúng ta lại phạm sai lầm như vậy? Tại sao chúng ta không hiểu bản chất của ĐCSTQ?”.

“Câu trả lời rất đơn giản: Là vì chúng ta không chú ý đến hình thái ý thức của ĐCSTQ. Chúng ta không lắng nghe những gì các nhà lãnh đạo của ĐCSTQ nói, không đọc những gì họ viết trong các tài liệu quan trọng, mà lại nhắm mắt làm ngơ, tin tưởng những gì chúng ta cho là có thể tin tưởng được. Cho rằng Đảng viên ĐCSTQ chỉ là những người Cộng sản trên danh nghĩa (cho rằng họ không tin vào hình thái ý thức của chủ nghĩa cộng sản).”

O'Brien nói rằng, Hoa Kỳ đã quá sai trong vấn đề quan hệ với ĐCSTQ và đó là thất bại lớn nhất kể từ năm 1930 đến nay. Tuyên bố của O'Brien mang ý nghĩa về sự tự kiểm điểm của Hoa Kỳ. Thế nhưng có một lý do khác khiến điều này có thể xảy ra, đó là nhờ vào hai thế hệ lãnh đạo của ĐCSTQ là Mao Trạch Đông và Đặng Tiểu Bình, cả hai đều có mánh khõe lừa bịp nguy trang cực kỳ cao siêu.

Ngày 19/12/1984, Đặng Tiểu Bình gặp gỡ thủ tướng Anh Margaret Thatcher tại Bắc Kinh. (Anh: Twitter)

Đặng Tiểu Bình thì không còn gì để nói nữa. Nếu ông ta không nguy trang, sợ rằng ở trong cái Đảng này ngay cả tính mạng của ông ta cũng khó mà bảo toàn được. Sự thăng trầm của Đặng Tiểu Bình phụ thuộc vào khả năng thể hiện lòng trung thành của ông ta. Trước tiên, ông ta thú nhận lỗi lầm của mình với Mao Trạch Đông, sau lại thể hiện lòng trung thành đối với Hoa Quốc Phong.

Sau khi Đặng nắm được quyền lực trong tay, ông ta lại đến Hoa Kỳ, đứng trước thế giới tự do phương Tây, ông ta lại giả vờ đội chiếc mũ cao bồi, khiến phương Tây lầm tưởng rằng đây đích thị là một cao bồi Texas của nước Mỹ, từ đó mới có lãnh sự quán Trung Quốc ở Houston. Đây cũng là cách phương Tây tiếp nhận “cải cách và mở cửa” của Trung Quốc.

*Từ năm 1979, Đặng Tiểu Bình đã tuyên bố phải tuân thủ bốn nguyên tắc cơ bản: “Phải giữ vững con đường xã hội chủ nghĩa, phải giữ vững chế độ chuyên chính dân chủ nhân dân, phải tuân thủ sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản, phải tuân thủ chủ nghĩa Marx-Lenin và tư tưởng Mao Trạch Đông”. Tuy nhiên thế giới phương Tây lại cứ cho rằng ông ta đang dẫn dắt Trung Quốc đi về hướng tự do dân chủ, và thật sự phải nói rằng **sự nguy trang của Đặng Tiểu Bình rất là “cao siêu”**.*

*“Thuật lừa dối” của Mao Trạch Đông thậm chí còn “cao siêu” hơn Đặng Tiểu Bình.
(Ảnh: Getty Images)*

Mao Trạch Đông nguy trang cũng không kém gì Đặng Tiểu Bình, thậm chí còn “cao siêu” hơn.

“Sự cao siêu” của Mao Trạch Đông nằm ở đâu? Trong thời kỳ Duyên An, Mao Trạch Đông rõ ràng là người đã giữ liên lạc với đài phát thanh của Moscow và tuân theo chỉ lệnh của người đứng đầu Đảng Cộng sản là Stalin. Và chỉ vài năm sau đó, ông ta chính là người sẽ thiết lập chế độ tàn bạo nhất thế kỷ 20 ở Trung Quốc.

Thế nhưng lúc đó tại sao Mao lại có thể thuyết phục được người Mỹ rằng ông ta thực sự đấu tranh cho tự do, dân chủ và quyền bầu cử phổ quát. Và rằng ĐCSTQ và Đảng Cộng sản Liên Xô không có gì chung ngoại trừ 2 từ “cộng sản”, và ĐCSTQ chỉ là một nhóm những người theo chủ nghĩa dân tộc chân thành mà thôi.

Thông qua hỏi đáp tương tác với các phóng viên cánh tả phương Tây và các thành viên của Nhóm Quan sát viên Hoa Kỳ, để cho người Mỹ tin tưởng mình, Mao Trạch Đông đã thuyết phục người Mỹ rằng ĐCSTQ chân thành và mong muốn nắm lấy các giá trị phổ quát hơn cả Quốc Dân Đảng, và rằng ĐCSTQ là đại diện cho đất nước Trung Quốc hơn là Quốc Dân Đảng, đến nỗi mà nhiều người Mỹ thiếu chút nữa đã coi Mao Trạch Đông chính là một Washington của nước Trung Quốc.

Thuật lừa dối của Mao Trạch Đông trực tiếp đã dẫn đến việc Hoa Kỳ không còn hết lòng ủng hộ chính phủ Trung Hoa Dân Quốc sau Thế chiến 2 nữa, và làm tưởng rằng ĐCSTQ có thể trở thành một lực lượng xây dựng cho một Trung Quốc dân chủ trong tương lai. Nếu như Mao Trạch Đông không nguy trang để lừa gạt, thì ĐCSTQ cũng đã không thể cướp được chính quyền, sinh mạng của mấy chục triệu người Trung Quốc cũng đã không phải chết oan uổng, đồng thời nền văn hóa Trung Hoa cũng sẽ không bị phá hủy đến mức như vậy ở Đại lục.

Ở một mức độ nhất định, lý do tại sao các nước tự do phương Tây sau đó lại có thể dễ dàng bị Đặng Tiểu Bình lừa gạt như vậy, đó cũng là vì nhiều người ở phương Tây tin

rằng ĐCSTQ khác với Đảng Cộng sản Liên Xô. ĐCSTQ chẳng qua chỉ là một nhóm người theo chủ nghĩa dân tộc dưới ngọn cờ của Đảng Cộng sản. Điều này cũng nằm trong chiêu trò lừa đảo của Mao Trạch Đông đã làm trước kia.

Không dụng “thuật nguy trang” của ‘tiên nhân’, Tập rút cuộc đã khiến thế giới tự do nhận thức rõ ‘bản chất của ĐCSTQ’. (Ảnh: VOV) (Ảnh: Getty Images)

Đến thế hệ của Tập Cận Bình lần này, mọi thứ đã đảo ngược hoàn toàn. Là một “Hồng nhị Đại” (hậu duệ của thế hệ cách mạng đầu tiên của ĐCSTQ), sự nghiệp quan trường của Tập Cận Bình về cơ bản là suôn sẻ, Tập đã “may mắn” được bầu làm lãnh đạo Đảng giữa cuộc đấu đá nội bộ của phe Giang Trạch Dân và Hồ Cẩm Đào.

Sau Đại hội Đại biểu toàn quốc lần thứ 18, Tập Cận Bình đã đánh bại rất nhiều “lão hổ”, nghe thì lý kỳ nhưng lại không gây nguy hiểm. Bởi vốn dĩ đây đều là những “lão hổ” chuyên làm rất nhiều điều xấu xa, ắt phải gặp quả báo, thế nhưng điều này cũng khiến Tập Cận Bình tràn đầy tự tin và nghĩ rằng bản thân mình có thể xoay chuyển càn khôn.

Hơn nữa hệ thống tuyên truyền của ĐCSTQ cùng các loại chuyên gia khác nhau, một mực thổi phồng rằng ĐCSTQ thì mạnh mẽ còn Hòa Kỳ thì suy tàn. Sau Đại hội Đại biểu toàn quốc lần thứ 19, Tập Cận Bình nghĩ rằng sức mạnh của ĐCSTQ có thể cạnh tranh với cả thế giới. Gấu trúc chỉ là giả vờ, còn sói mới thực sự là bản sắc thật của ĐCSTQ, nhưng khi sói đang hoành hành tàn phá mọi thứ thì thợ săn sói sẽ tự nhiên xuất hiện.

Tập Cận Bình đã không sử dụng thuật nguy trang và lừa gạt như kiểu của Mao Trạch Đông và Đặng Tiểu Bình đã làm, cho nên cuối cùng thì Hoa Kỳ và thế giới cũng đã nhận ra được bản chất thật sự của ĐCSTQ. Một vụ lừa đảo gần 90 năm đã bị phá vỡ, và một kỷ nguyên mới đang đến gần.

Tân Tựu Thạch